

[Lenger]

at lovforslaget fik virkning fra den 23. marts i år og ikke først fra vedtagelsen, og derfor burde der være et flertal for dette ændringsforslag, hvis ikke de radikale havde været så radikale, men de radikale er nu engang radikale. Man kunne godt ønske sig nogle gange, at man var en flue på væggen, når den daglige kasten plæt og krone foregår om, hvad det radikale venstre skal mene ved afstemningerne her i salen.

Vi har bemærket, at indenrigsministeren over for kommunaludvalget har bebudet, at hun ikke i praksis vil følge ændringsforslaget, selv om det bliver vedtaget, for recepterne er jo ikke forsynet med de nødvendige påtegninger, og det kan de ikke blive med tilbagevirkende kraft.

Vi synes efterhånden, at dette nærmer sig direkte obstruktion fra indenrigsministerens side, men det er naturligvis klart, at hvis der er et flertal i folketinget, der ønsker virkning fra den 23. marts, så må indenrigsministeren også sikre, at praksis bliver virkning fra 23. marts uden at bruge alle de smuthuller, som hun nu kan finde frem, og som hun oven i købet har indbygget i selve lovteksten.

Vi skal ærligt erkende, at det i praksis vil være vanskeligt at give dette lovforslag tilbagevirkende kraft, men det skyldes jo ene og alene, at indenrigsministeren stædigt har undgået at tage den eneste rimelige og administrerbare konsekvens af folketingets dagsorden af 12. april, hvor de nye regler blev klart underkendt.

Nu står vi så tilbage med en bureaukratisk størrelse af en lov, der nærmer sig det komiske, og den vil give en masse bøvl og bureaukrati med eller uden vedtagelse af dette ændringsforslag, og det, der kommer ud af det, hvis det radikale venstre fastholder det, som de nu siger, nemlig det modsatte af, hvad de sagde ved første behandling, er, at lovforslaget lige præcis ikke gør det, som dagsordenen pålagde ministeren, nemlig holder kronisk syge og pensionister skadesløse. De vil komme til at betale i det mindste for deres forbrug fra den 23. marts 1984 og frem til vedtagelsen, fordi selv en vedtagelse af ændringsforslaget ikke vil bringe situationen a jour.

Det synes vi er meget betænkeligt, og vi er meget utilfredse med, at ministeren har forsøgt alle disse krumspring. Vi er også utilfredse med, at ministeren oven i købet bebud-

der, at hun vil fortsætte med krumspringene ved at smyge sig uden om at følge et eventuelt ændringsforslag herfra.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 63 stemte for, 75 imod.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om udbygning af rigshospitalet m.v. (Overflytning af Finseninstitutets funktioner til rigshospitalets Blegdamsvejområde og Københavns amtskommunes sygehus i Herlev).

(Fremsat 4/4 84. Første behandling 12/4 84. Betænkning 14/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Dagmar Mørk Jensen (RV):